

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Jany Kábrtové a Mgr. Tomáše Blažka ve věci

žalobce **Ing. D. M.**
bytem H. K., H. 601/2

proti
žalovanému **Finančnímu úřadu pro Královéhradecký kraj**
se sídlem Hradec Králové, Horova 17

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. června 2016, č. j. 1351279/16/2701-80541-62298

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas podanou žalobou namítal žalobce nezákonnost shora označeného exekučního příkazu, který správce daně vydal za účelem úhrady dosud neuhrazené daně, u níž uplynul den splatnosti. Položky exekučního příkazu představují nedoplatek na dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2007, včetně příslušenství za toto zdaňovací období.

I. Obsah žalobních námitek

2. V podané žalobě žalobce zdůraznil, že k nařízení daňové exekuce se vydává exekuční příkaz, který má obsahovat i odkaz na exekuční titul sestavený podle § 176 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“). Dotčený exekuční příkaz neobsahuje a ani nemůže obsahovat odkaz na exekuční titul, protože tento exekuční titul neexistuje. Žalovaný za tento titul vydává na straně 2 napadeného rozhodnutí vykonatelný výkaz nedoplatků a porušuje tím ust. § 178 daňového řádu. Žalovaný v napadeném exekučním příkazu uvádí nesprávně v bodě 1 pojem „vykonatelný výkaz nedoplatků“, a přitom daňový řád zná pouze pojem „výkaz nedoplatků“. Dále uvedl, že exekuční titul, který má podle § 176 daňového řádu obsahovat důležité informace, žalovaný dosud nevydal. Není možné a ani podle zákona správné, aby exekuční příkaz nahrazoval exekuční titul. Ten nemá podle § 178 odst. 2 této právní úpravy obsahovat výkaz nedoplatků, ale jen uvádět odkaz na exekuční titul, který má výkaz nedoplatků obsahovat. Exekuční titul byl vydán až po vydání exekučního příkazu, což je zřejmé i z toho, že č.j. exekučního titulu – 1351280 je vyšší až č.j. exekučního příkazu – 1351279. Exekuční příkaz se tedy nemůže na exekuční titul odkazovat, když v době vydání exekučního příkazu tento titul neexistoval. Kromě toho neexistuje ani právoplatné rozhodnutí o dlužné dani. Jednání o dani z příjmů za rok 2007 není dosud ukončené a uzavřené. Od roku 2010 vede žalovaný řízení o zjištění daně za rok 2007. Podle usnesení zdejšího soudu ze dne 10. 1. 2012, č.j. 31 Af 170/2011 – 29, byl žalobě týkající se správného určení daně z příjmů za rok 2007 přiznán odkladný účinek, který je dosud platný. Rozhodnutí o dani z příjmů za rok 2007 není ukončeno.
3. Žalobce zdůraznil, že žalovaný se vůbec nevyjádřil k některým připomínkám, jako například k upozornění žalobce na padělání veřejné listiny provedeného v napadeném exekučním příkazu a neobjasnil, proč byla výše částky ve veřejné listině změněna. Takovou listinou je dodatečný platební výměr ze dne 25. 3. 2011, v němž pozměnil částku -1 037 280 Kč na nesprávnou částku 1 183 940 Kč a použil ji jako pravou v jednáních o dani z příjmů za rok 2007.
4. Dále uvedl, že v exekučním příkazu lze shledat několik vad řízení a nesprávná tvrzení. Je tím porušován zákon a Listina základních práv a svobod. Takovým nesprávným tvrzením je úrok z prodlení ve výši 902 006,16 Kč uvedený ve vykonatelném výkazu nedoplatků pod číslem 2 s odkazem na rozhodnutí č.j. 166562/10/228915602848 ze dne 7. 6. 2010 – dodatečný platební výměr na daň z příjmů za rok 2007 ve výši 2.372.654,- Kč, které bylo zdejším krajským soudem rozsudkem ze dne 29. 4. 2011, č.j. 31 Af 139/2010 – 27 zrušeno. Uvedené rozhodnutí žalovaného je tedy neplatné.
5. Za další nesprávné a nejasné lze označit žalovaný tvrzení o dluhu ve výši 360 028 Kč, které má být úrokem z prodlení. Tato částka je však uvedena žalovaným v rozhodnutí o odvolání se dne 28. 6. 2013, č.j. 17554/13 – 5000 – 14102 – 707678 jako penále z doměřené ztráty.
6. Za nejasné označil žalobce rovněž tvrzení žalovaného v exekučním příkazu ohledně částky 444.650,- Kč pod číslem 3 ve výkazu nedoplatků. Tato částka je také uvedena žalovaným v rozhodnutích o odvolání ze dne 28. 6. 2013 jako penále z doměřené daně.
7. K tomu žalobce uvedl, že podle § 251 odst. 4 daňového řádu penále nevzniká, pokud je doměřovaná daň podle dodatečného daňového přiznání – viz dodatečný platební výměr ze dne 22. 4. 2014, č.j. 741691/14/2701 – 24803 – 607734. Ke změně penále na úrok z prodlení došlo dle žalobce v naprostém rozporu se zákonem - ust. § 1 odst. 2

daňového řádu, čl. 10, čl. 11 a čl. 36 Listiny základních práv a svobod. Jednání žalovaného označil za bezohledné porušování Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod (čl. 6).

8. Žalobce zdůraznil, že žalovaný používá k výpočtům zrušené a nepravomocné rozhodnutí obsahující nesprávná čísla výpočtů fiktivních úroků a neexistujících penále. Vyslovil přesvědčení, že dokument „daň z příjmu fyzických osob podávajících přiznání číslo jednání 12841/11/228915301045“ ze dne 25. 3. 2011, znějící na -1 037 2850 Kč (správně má být pravděpodobně uvedeno -1 037 208 Kč) stále platí. Použití tohoto dokumentu v dotčeném exekučním příkazu pod číslem 1 se záměnou hodnoty v něm uvedené na částku 1 170 400 Kč je úmyslným trestným činem dávajícím možnost správci daně použít jej k exekuci proti žalobci, když žádný jiný dodatečný platební výměr nebyl dosud vydán.
9. Za další hrubý nedostatek označil žalobce účtování exekučních nákladů. Správce daně musí vědět, že podle § 183 odst. 3 daňového řádu lze exekuční náklady u téhož nedoplatku požadovat pouze jednou. Exekuční náklady pro jakoby stejný dluh jsou účtovány v exekučním příkazu na srážky ze mzdy ze dne 29. 8. 2014. Na tyto exekuční náklady ve výši 57 814 Kč nemá správce daně nárok (ust. § 183 odst. 3 daňového řádu).

II. Vyjádření žalovaného

10. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že exekučním titulem je výkaz nedoplatků vydaný žalovaným dne 28. 6. 2016 sestavený ke dni 24. 6. 2016, na který exekuční příkaz odkazuje. Výkaz nedoplatků osvědčuje existence nedoplatku evidovaného na osobním daňovém účtu a daňovému subjektu se nedoručuje. Podkladem pro uvedené jednotlivé položky výkazu nedoplatků jsou platební výměry, jejich č.j. a data vydání jsou uvedena jak v exekučním titulu, tak v exekučním příkaze. Žalovaný uvedl, že exekuční titul vyjadřuje zásadně nepropustnou hranici mezi řízením nalézacím, tedy řízením, v němž byla uložena povinnost k plnění, a řízením, v němž je daňový nedoplatek vymáhán. Správce daně je ve fázi daňové exekuce vázán exekučním titulem, proto mu nepřísluší přezkoumávat, zda je či není plnění titulem uloženým po právu, zda předcházející řízení není stíženo vadami, které by mohly ovlivnit správnost titulu. Takovéto nedostatky lze odstranit jedině v řízení, které vedlo ke vzniku exekučního titulu. Řízení exekuční slouží k nucené realizaci uloženého plnění.
11. K nalézacímu řízení pak žalovaný uvedl, že řízení zahájené podáním dodatečného daňového přiznání k dani z příjmů fyzických osob za rok 2007 bylo ukončeno vydáním dodatečného platebního výměru dne 25. 3. 2011. Tímto platebním výměrem byla nově stanovena daň ve výši 1.335.284,- Kč. Do vydaného platebního výměru podal žalobce dne 12. 4. 2011 o odvolání. Finanční ředitelství v Hradci Králové odvolání zamítlo dne 19. 9. 2011. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 30. 9. 2011 ke zdejšímu soudu žalobu, která byla zamítnuta. Penále uvedené ve vykonatelném výkazu nedoplatků bylo vyměřeno dodatečným platebním výměrem ze dne 4. 6. 2010. Platebním výměrem byla po kontrole vyměřena daň z příjmů za rok 2007 ve výši 2.372.564,- Kč a daňová ztráta - 7.200.569,- Kč a penále z vyměřené daně ve výši 474.512,- Kč a penále z dodatečného snížení vykázané daňové ztráty ve výši 360 028 Kč. Na základě odvolání a podaných žalob proti uvedenému platebnímu výměru vydalo Odvolací finanční ředitelství dne 28. 6. 2013 rozhodnutí, kterým dodatečný platební výměr změnilo, a to tak, že snížilo stanovenou daňovou povinnost na 2 223 252,- Kč, tedy o 149.312,- Kč a současně změnila

i penále z dodatečně vyměřené daně na částku 444.650,- Kč. Doměřená daňová ztráta ve výši 7 200 569,- Kč a penále z doměřené daňové ztráty ve výši 360 028,- Kč se rozhodnutím nezměnilo. Rozdílem je tedy daňová povinnost ve výši 1.185.972,- Kč, přičemž aktuální výše nedoplatku ke dni vydání exekučního příkazu, tedy ke dni 28. 6. 2016, činila 1.170.400,- Kč. Úrok z prodlení vyčíslený ke stejnému datu činil 902.006,16 Kč a penále v celkové výši 804.678,- Kč. Žalovaný rovněž konstatoval, že exekuční náklady nejsou žalovaným požadovány duplicitně.

III. Jednání před soudem

12. Žalobce při nařízeném jednání vyslovil přesvědčení, že jednotliví členové senátu zdejšího soudu jsou podjatí a neřídí se závazným právním názorem vysloveným ve věci Nejvyšším správním soudem, čímž porušují Listinu základních práv a svobod a Ústavu ČR. Upozornil dále, že v poslední době se měnily náhledy na způsob zjištění daní. Při výběru daní nelze vycházet pouze z fiskálního zájmu státu, cílem musí být vybrání daní ve výši správně stanovené. To se však v případě žalobce nestalo. Vybrání daní za každou cenu považuje žalobce za královéhradeckou specialitu vydatně podporovanou zdejším soudem. Žalobce zdůraznil, že měl za to, že tak důležitým vynálezem pomůže k výrazným úsporám v průmyslovém odvětví nejen v České republice, ale i v celém světě. Mýlil se. Měl za to, že si dovede dobře vysvětlit význam zákonů, ale není to pravda. S armádou advokátů, správců daně i advokátu správního soudnictví nemá ani trošku naděje na jednání podle zákonů. Přitom částka daně z příjmu za rok 2007 není dosud přesně určena. Žádal, aby žalovaný upřesnil, co představují položky exekučního příkazu ve výši 360 028 Kč a 440.650 Kč. V exekučním příkazu se uvádí, že se jedná o daň z příjmů osob podávajících přiznání. To považoval žalobce za nemožné, aby se v jeho případě jednalo o další daň z příjmů. Zvláště s tím, že rozhodnutí č.j. 166562/10228915602848 bylo krajským soudem zrušeno a nemůže být používáno jako právoplatné. Označený exekuční příkaz proto žalobce považoval za nicotný. Dále uvedl, že v napadeném exekučním příkazu je uvedena v řádku 1 vykonatelného výkazu nedoplatků daň z příjmu fyzických osob podávajících přiznání k částce 1 170 400 Kč s č.j. 112841/11/2289156011045 ze dne 25. 3. 2013. Tento údaj označil za nepravdivý, protože toto č.j. je přiřazeno úplně jinému dokladu, který krajskému soudu žalobce předložil. Měl za to, že se jedná o podvod, který je pravděpodobně zároveň trestným činem. Jeho daň z příjmu nemá správné č.j. Žalobce zdůraznil, že správce daně nedodrжуje daňový řád v průběhu všech jednání a jeho nesprávný postup je nekriticky schvalován zdejším soudem. Dále upozornil, že k doměření daně může dojít pouze na základě daňové kontroly, avšak v jeho případě taková kontrola nebyla ani zahájena ani provedena. Přestože žalobce tyto nedostatky namítal před zdejším soudem, ten k nim nikdy nepřihlédl a konal protizákonně. Správce daně i zdejší soud měly dle názoru žalobce zahájit řízení o nápravě těchto nesprávností obnovou řízení z moci úřední dle daňového řádu.
13. Pověřený pracovník žalovaného k věci uvedl, že žalobce vznáší výhrady vůči jeho činnosti už mnoho let. K žalobním námitkám konstatoval, že k námitce týkající se nalézacího řízení nelze v tomto jednání přihlídnout. Upozornil, že zdejší soud rozhodl v případě jiného exekučního příkazu vedeného pod sp. zn. 31 Af 74/2014 tak, že žalobu zamítl, toto rozhodnutí nabylo právní moci a následně kasační stížnost vůči němu byla Nejvyšším správním soudem odmítnuta. Upozornil, že nynější přezkumné řízení vychází ze stejných názorů, a proto na shora uvedená rozhodnutí ve věci plně odkazuje.

Konstatoval, že daňový nedoplatek u žalobce stále trvá, i když je nepatrně umořován a to nyní částkou 552 Kč od ledna 2018, a předtím v roce 2017 částkou 286 Kč. K projevu žalobce pověřený pracovník žalovaného zdůraznil, že jeho postup při exekučním řízení byl naprosto legitimní, v souladu s daňovým řádem, kdy jeho ustanovení § 176 výslovně uvádí, co je exekučním titulem a beze sporu mezi tyto tituly patří i výkaz nedoplatků. K námitce, že tento výkaz byl vydán s ohledem na jeho číslo jednacích až po vydání exekučního příkazu, pověřený pracovník uvedl, že tento výkaz byl sestaven ke dni 24. 6. 2016 a pokud exekuční příkaz byl vydán 28. 6. 2016, je nepochybné, že sestavení tohoto výkazu vydání exekučního příkazu předcházelo.

14. Žalobce žádal, aby soud obnovil řízení z moci úřední. Znovu zdůraznil, že exekuční titul byl vydán s ohledem na jeho číslo jednacích až po vydání exekučního příkazu. Žádá, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc žalovanému vrácena k dalšímu řízení.

IV. Posouzení věci krajským soudem

15. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a po prostudování obsahu správního spisu v kontextu s žalobními námitkami pak dospěl k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.
16. Podstata sporu mezi účastníky řízení tkví v posouzení zákonnosti správcem daně vydaného exekučního příkazu včetně posouzení jednotlivých kroků tohoto správce daně prováděných v exekučním řízení. Krajský soud se již k otázce vedení exekučního řízení vyjadřoval v souvislosti s předcházející žalobou podanou žalobcem proti dalšímu vydanému exekučnímu příkazu, kterou zdejší soud vede pod sp. zn. 31 Af 74/2014. Krajský soud trvá na závěrech v této věci vyslovených a v jeho intencích přistoupil i k hodnocení nyní vznesených námitk.
17. Při zvažování otázky postupu správce daně v exekučním řízení vycházel krajský soud z ust. § 176 daňového řádu, které za exekuční titul označuje buď výkaz nedoplatků sestavený z údajů evidence daní nebo vykonatelné rozhodnutí, kterými je stanoveno peněžité plnění nebo vykonatelný zajišťovací příkaz. Dané ustanovení pak v odst. 2 uvádí výčet základních náležitostí výkazu nedoplatků. Ten musí obsahovat označení správce daně, který výkaz nedoplatků vydal, číslo jednacích, označení daňového subjektu, který neuhradil nedoplatek (dále jen „dlužník“), údaje o jednotlivých nedoplatecích, podpis úřední osoby s uvedením jména, příjmení a pracovního zařazení a otisk úředního razítka (tuto náležitost lze nahradit uznávaným elektronickým podpisem úřední osoby), potvrzení o vykonatelnosti a v neposlední řadě i den, k němuž je výkaz nedoplatků sestaven. Daňový řád dále uvádí (ust. § 177), že nestanoví-li tento zákon jinak, postupuje se při daňové exekuci podle zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“). Z následného ust. § 178 daňového řádu pak vyplývá, že daňová exekuce se nařizuje vydáním exekučního příkazu, čímž je zahájeno exekuční řízení. Výrok exekučního příkazu obsahuje kromě náležitostí dle § 102 odst. 1 této právní úpravy i způsob provedení daňové exekuce, výši nedoplatku, pro který je exekuce nařizována, výši exekučních nákladů a odkaz na exekuční titul. Pokud se částka, pro kterou je daňová exekuce nařizována, zvyšuje po nařízení daňové exekuce o úrok z prodlení, správce daně nařídí ve výroku exekučního příkazu i exekuci tohoto úroku a uvede zde rovněž způsob jeho výpočtu. Takto vyhotovený exekuční příkaz se

doručuje dlužníkovi a dalším příjemcům tohoto rozhodnutí a nelze proti němu uplatnit opravné prostředky.

18. Aplikací daných ustanovení daňového řádu na projednávanou věc dospěl krajský soud k závěru, že exekuční příkaz byl vydán v souladu se shora zmiňovanými zásadami. Z jeho obsahu lze totiž dovodit, že tímto rozhodnutím nařídil správce daně daňovou exekuci na prodej spoluvlastnického podílu na nemovitých věcech, včetně příslušejícího úroku z prodlení ke dni 24. 6. 2016 a exekučních nákladů v celkové výši 2 877 165,49 Kč, jakož i úroku z prodlení z částky 1 170 400 Kč od 25. 6. 2016 do zaplacení dle roční výše reposazby stanovené Českou národní bankou zvýšené o 14 procentních bodů, platné pro první den příslušného kalendářního pololetí. Dále bylo v exekučním příkazu konstatováno, že bude proveden prodej spoluvlastnického podílu dlužníka na nemovitých věcech v dražbě a z výtěžku prodeje bude uspokojen nedoplatek, pro který je exekuce nařizována, včetně příslušejících částek úroku z prodlení a exekučních nákladů dle § 252 odst. 2 a § 183 odst. 1 a 2 daňového řádu. Předmětem exekuce podle § 177 odst. 1 a § 218 daňového řádu a § 335 odst. 1 o.s.ř. je spoluvlastnický podíl dlužníka na nemovitých věcech, u nichž je prokázáno, že jsou v podílovém spoluvlastnictví dlužníka. Předmětné nemovitosti pak byly v exekučním příkazu blíže identifikovány.
19. Výkaz nedoplatků sestavený z údajů evidence daní, jakožto exekuční titul vydaný v souladu s daňovým řádem, pak tvořil součást správního spisu. Krajský soud následně přistoupil k posouzení obsahu tohoto exekučního titulu a to zejména z pohledu jednotlivých žalobních námitek, které především rozporovaly samotnou existenci tohoto exekučního titulu a následně absenci jeho základních náležitostí. Z jeho obsahu krajský soud shledal, že byl označen číslem jednacím uvedeným v samotném exekučním titulu (tedy č. j. 1351280/16/2701-80541-602298), byl podepsán elektronicky vedoucím oddělení k datu 28. 6. 2016, byl vydán na dlužníka – žalobce přesně identifikovaného a sestaven byl ke dni 24. 6. 2016. Konstatoval zjištění správce daně při kontrole údajů v evidenci daní, dle něhož je dlužník v prodlení s úhradami splatných daní, přičemž nedoplatky jsou evidovány v částce 2 877 165,49 Kč. Jednotlivé nedoplatky pak byly přesně vyčísleny v následné tabulce s uvedením druhu daně, čísla jednacím a data vydání rozhodnutí, dále s uvedením výše dlužné částky a data splatnosti. Posouzením jednotlivých takto prezentovaných údajů dospěl krajský soud k závěru, že výkaz nedoplatků sestavený z údajů evidence daní splňuje požadavky ust. § 176 odst. 2 daňového řádu a je tak zákonným podkladem pro vydání exekučního příkazu. Vydání výkaz se poplatníkům nedoručuje, jedná se o interní akt správce daně. Konstatovaná zákonnost výkazu nedoplatků nemůže být vyvrácena ani námitkou žalobce poukazující na chybné přiřazení čísel jednacích na jednotlivé podklady vydávané v rámci exekučního řízení. Ze správního spisu je zřejmé, že exekuční příkaz i výkaz nedoplatků byly vydány v jeden den a to 28. 6. 2016, přičemž tato skutečnost není v rozporu s postupem stanoveným daňovým řádem. Výkaz nedoplatků byl přitom sestaven ke dni 24. 6. 2016, tedy několik dnů před vydáním exekučního příkazu. Nezákonnost postupu správce daně nelze shledat ani v žalobcem namítaném přiřazení čísel jednacích. Krajský soud přisvědčil názoru žalovaného, že bezprostřední návaznost těchto čísel jednacích je nezbytná při generování nedoplatků, kdy se do tohoto podkladu nesmí dostat daňová povinnost, která není splatná. Krajský soud rovněž podotýká, že žalovaným užívaný pojem „vykonatelný výkaz nedoplatků“, když daňový řád užívá pojem „výkaz nedoplatků“, nemůže zákonnost postupu žalovaného nikterak ohrozit.

20. K žalobní námitce, dle níž dosud nebylo ukončeno řízení o dodatečném daňovém přiznání ze dne 17. 2. 2014 na daň z příjmů za rok 2007 a nebylo vydáno rozhodnutí, které by nabylo právní moci, krajský soud uvádí, že dodatečné daňové řízení bylo ukončeno vydáním dodatečného platebního výměru dne 22. 4. 2014. Krajský soud především zdůrazňuje, že odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí nemá odkladný účinek. Tato skutečnost má tedy za následek, že rozhodnutí je vykonatelné, tedy že daňový orgán může plnění v něm uložené vymáhat, aby povinný subjekt, v daném případě poplatník, splnil svoji povinnost, pokud tak neučinil dobrovolně. Pokud tedy opravný prostředek nemá odkladný účinek, jak je tomu i v případě odvolání proti platebnímu výměru ve smyslu ust. § 109 odst. 5 daňového řádu, znamená to, že platební výměr je vykonatelný a je lhotečné, zda o odvolání, jakožto řádném opravném prostředku, již bylo rozhodnuto, či nikoliv. Vykonatelnost platebního výměru je přitom nutno odlišovat od jeho právní moci, kterou se rozumí okamžik, kdy se rozhodnutí stává nezměnitelným a závazným pro subjekty právního vztahu, kterých se dotýká. Je tomu tak v případě, kdy již platební výměr nelze napadnout řádným opravným prostředkem. Z uvedeného tedy lze dovodit, že v projednávané věci vydal správce daně dodatečný platební výměr na daň z příjmů, který se stal vykonatelným, neboť odvolání proti němu nemělo odkladný účinek. Správce daně postupoval zákonně, když se zaplacení vyměřené daně na žalobci domáhal.
21. Krajský soud nemohl přisvědčit ani další žalobní námitce, dle níž správce daně nepostupoval v souladu se zákonem, když nevzal v úvahu, že zdejší soud přiznal den 10. 1. 2012 žalobě odkladný účinek. Žalobce přehlédl, že odkladný účinek byl přiznán žalobě pouze do rozhodnutí krajského soudu ve věci, tedy do data 19. 12. 2012, kdy byla žaloba zamítnuta. Správce daně k této skutečnosti přihlédl.
22. Následně krajský soud hodnotil exekuční titul z pohledu dalších žalobních námitek, dle nichž výkaz nedoplatků měl obsahovat nesprávné údaje. K této námitce se podrobně vyjádřil žalovaný ve svém písemném podání. Lze se přiklonit k jeho názoru, že platebním výměrem ze dne 25. 3. 2011, č. j. 112841/11/228915601045, správce daně nově stanovil daň ve výši 1 335 284 Kč. Tímto platebním výměrem snížil poslední známou daňovou povinnost ve výši 2 372 564 Kč. Na základě odvolání a podaných žalob u zdejšího soudu a kasačních stížností u Nejvyššího správního soudu žalovaný snížil poslední známou daňovou povinnost o částku 149 312 Kč. Současně došlo i ke změně penále z dodatečně vyměřené daně na částku 444 650 Kč. Doměřená daňová ztráta ve výši 7 200 569 Kč a penále z doměřené daňové ztráty ve výši 360 028 Kč se tímto rozhodnutím nezměnilo. Rozdílem je tedy daňová povinnost ve výši 1 185 972 Kč, přičemž aktuální výše nedoplatku ke dni vydání exekučního příkazu, tedy ke dni 28. 6. 2016, činila částku 1 170 400 Kč, úrok z prodlení vyčíslený ke stejnému datu činil 902 006,16 Kč a penále v celkové výši 804 678 Kč.
23. Správce daně postupoval dle zjištění krajského soudu zákonně, když do výkazu nedoplatků uvedl i povinnost uhradit částku ve výši 444 650 Kč vypočtenou v rozhodnutí č. j. 166562/10/228915602848 a dále částku 360 028 Kč, obě v souladu s ust. § 252 daňového řádu. Krajský soud, ve vazbě na shora uvedené, se nemohl ztotožnit s názorem žalobce, dle něhož žalovaný použil ke svým výpočtům zrušená a nepravomocná rozhodnutí obsahující nesprávná čísla výpočtu fiktivních úroků a neexistujících penále. Naopak. Z předložených podkladů je zřejmé, že žalovaný

postupoval zákonně a v souladu s jednotlivými ustanoveními daňového řádu upravujícími průběh exekučního řízení.

24. Krajský soud dále uvádí, že námitky směřující proti samotnému vyměření daně z příjmů nejsou v tomto řízení relevantní, tato otázka byla předmětem nalézacího řízení, při němž byla daň z příjmů vyměřena. Předmětem tohoto přezkumného řízení je vydaný exekuční příkaz, takže otázka exekučních titulů (platebních výměrů) již musela být a byla předmětem řízení o vyměření daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2007. Jakékoliv případné nesrovnalosti vyměřovacího řízení není proto možné v tomto řízení napravit. Žalobcem namítané nedostatky nemohou být zhojeny ani cestou obnovy řízení, neboť pro její nařízení nejsou naplněny podmínky ust. § 117 a následujících daňového řádu.
25. Krajský soud nemohl přisvědčit ani žalobní námitce, dle níž žalovaný nemá nárok na exekuční náklady ve výši 57 814 Kč v exekučním příkaze vyčíslené. Přiklání se k názoru žalovaného v jeho písemném vyjádření, kde je jasně popsáno, že žalovaný vyčísлил exekuční náklady za každou daňovou exekuci zvlášť, tedy jednak za exekuci zahájenou exekučním příkazem na srážky ze mzdy a jednak exekučním příkazem na prodej spoluvlastnického podílu na nemovitých věcech. Podmínky dané ust. § 183 odst. 3 daňového řádu tak byly naplněny.
26. Na základě těchto skutečností musel krajský soud označit žalobu za nedůvodná, a proto ji ve smyslu ust. § 78 odst. 7 daňového řádu zamítl.
27. Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, právo na náhradu nákladů řízení mu proto nevzniklo. Žalovaný náklady řízení neúčtoval. Proto soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 4. července 2018

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu